

מנחות דף סא

עניין: אין יצר הרע מצוי לשעה

ירושלמי סוטה ריש פ"ג

מנחת הקנאות וכי על ידו הוא מניף ולא על ידה הוא מניף אלא מיכן שהוא נוטלה מתוך כלי חול וגותנה בכלי שרת וכהן מניח את ידו תחתיה ומניפה. ואין הדבר כ"א כ"א. מביא מפה. ואינו הוציץ. ומביא כהן זקן. ואפילו תימר ילד שאין יצר הרע מצוי לשעה. תני

ליקוטי תורה לאר"י פרשת ויקהל

יעש את הכיור נחושת במראות הצובאות:

הנה בשעת הקרבת הקרבן. היה הכהן מכיר בפניו מקום שפגם ובמחשבתו. והיה מנקה אותו מחטאו. ובאשה שאסור להסתכל בפניה. הביא אותה לפני הכיור שעשו במראות הצובאות. ורואה שם צורתה. ומכיר במחשבתה. והיה מנקה חלאתה.

מנחת אלעזר ח"ג סי' כה

כ"א ע"כ) שהתקינו צנונות צית השואצה ונקום לנשים ונלונעלה ולחנשים ונלונעמה כדי שלא יצואו לידי קלות ראש ונייהו נזהה ל"ק כ"כ דלונרי" פס צקוכה (כ"ו ע"ח) דנשוס שנחה שה"י אז יש לחוש לקלות ראש ונש"כ כשצאים צחינה לציהניק להתחרט על עוונותיו ע"י קרבן. אך מנזיר וקוטה דלונרי" שונא יתגרו זה פרחי כהונה כ"ל קשה לכאורה. אך י"ל דש"ח התס כדלונרי" פס צקוטה שונא יתגרו זה אח"כ בשתלא וציהניק זכ"ח. ונש"כ צמקוס הקודש אין לחוש להרהורא. וצפרט דכך ונלוטה הוא לפי"ד הלק"ת כנ"י להסתכל זה ע"י נראה ולפי"ז קשה. דא"כ יסתכל צפניי ונש"כ ונה הועלת המראה וי"ל כיון שלציהניק צאים אל הכהן אשר יהי צינים ההם ללמוד דרכי ה' ונלוטיו וכסירא העולם ופרחי כהונה העומדים קצציו כי הכהן ונקתכל צפני אשה צנת הציהה קרצנה והמה לא ידעו ולא יצינו תוכן ועוונק כונתו ושכך הוא מלוטו ויצאו ע"י להקל צהסתכלות צנסיס ע"כ השכיל צחכנתו ית"ש צחורתו ש"נה צאשה להסתכל רק צנוראות הלוצאות וצלונת יסתכל צפניי כנ"י ע"י המראה וכיון שהוא מלוטו צכך ליכ"ל לנתיח להרהורא צכהן צמקוס הקודש והעומדים צנורה לא ירלוהו ונקתכל צאשה כלל רק צנוראות הלוצאות ולא ירגישו ולא ליפוק מיי"י חורצא כלל ונכוך.

קול צאשה ערוה נזכרהי הפלא קרלתי חזות קשה לכאורה ולא הצנתי צדצרי הלכוטי הורה לרצינו האר"י. הקדוש ז"ל (צפ"י ויקהל) עה"כ ויעש את הכיור נחשת צנוראות הלוצאות וז"ל הנה צננת הקרצת הקרבן ה"י הכהן ומכיר צפניו ונקום שפגם וצמחצנתו וה"י ונקת אותו ונחטאו. וצאשה שאסור להסתכל בפניה. הביא אותה לפני הכיור שעשו צנוראות הלוצאות ורואה פס לורתה ומכיר צמחצנתה וה"י ונקת חלאתה עכ"ל"ה והוא פלא דונניי ז"ל צתר פענח אס חושקין להרהור כשונקתכל צפניי א"כ גם צנוראות הלוצאות כשונקתכל צפניי שייך הרהור. וכדי ללא תיקשי לונרי קדוש י"ל דהנה צלונת לא יתכן לוטר דצמקוס הקודש צצח צע"י לתקוני נפשי והולך לכהן והאיך כלוטר שסס ישלוט הילה"ר צמקוס הקודש השרלח שכינתו ית"ש ועוד נחוש לקלקול והרהורא דכהן. ואין להקשות האיך ה"י ונקתכל הכהן צנוראה שהוא אסור ונקום לא ילצש צצר זה לכ"י ונקום דצנלוותו צכך ה"י לפי"ד הלק"ת וצכה"ג ל"ש לא ילצש צצר וע"י יוד [ק"י קפ"צ קצ"י ד'] וצח"י הרעק"ל פס צסס תס"י גינת וורדים) וע"י פ"ק נזיר (נ"ה ע"כ) דונקטיין והענודה לפני ה' ולא חייטיין שונא יתגרו זה פרחי כהונה ונתרל"י דזו אינה כוחלת ופוקקת וע"י פ"ק קוטה (ח' ע"ח). וכן צקוכה (דף